

Sygn. akt VIII U 226/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2 grudnia 2014 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 26 sierpnia 2014 roku, odmówił W. C. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25 listopada 2014 roku ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Orzeczenie to stanowiło podstawę wydania decyzji.

/decyzja - k. 19 akt ZUS/

W dniu 2 stycznia 2015 roku odwołanie od ww. decyzji złożył W. C., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie prawa do spornego świadczenia. Podniósł, że stan jego zdrowia uzasadnia prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/odwołanie - k. 2 - 5/

W odpowiedzi na odwołanie złożonej w dniu 23 stycznia 2015 roku ZUS wniósł o oddalenie odwołania, argumentując jak w treści zaskarżonej decyzji. Jednocześnie poinformował, że zaskarżoną decyzją rozpatrzył kolejny wniosek ubezpieczonego o rentę. Wcześniej Sąd Okręgowy w Łodzi wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII U 3349/13 oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji z dnia 15 czerwca 2013 roku o odmowie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

/odpowiedź na odwołanie - k. 10/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Wnioskodawca poparł odwołanie na rozprawie w dniu 30 marca 2017 roku.

/e-protokół z dnia 30 marca 2017 roku - 00:01:04 - 00:05:53 - płyta - k. 167/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca urodził się w dniu (...).

W dniu 26 sierpnia 2014 roku W. C. złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek - k. 1 akt ZUS/

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 22 października 2014 roku uznał, że W. C. nie jest niezdolny do pracy

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 15 - 15 verte akt ZUS/

Na skutek sprzeciwu od ww. orzeczenia Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 25 listopada 2014 roku uznała, że W. C. nie jest niezdolny do pracy.

/okoliczność bezsporna, a nadto: orzeczenie - k. 17 - 17 verte akt ZUS/

W badaniu sądowo - internistycznym rozpoznano u wnioskodawcy nadciśnienie tętnicze kontrolowane lekami bez powikłań ze strony serca, łuszczycę pospolitą w okresie remisji, kamicy nerki prawej od 1999 roku leczoną litotrypsją pozaustrojową (luty, marzec, maj 2012), stan po całkowitym usunięciu złożu z prawej nerki metodą (...) (październik 2012), zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne całego kręgosłupa, przepuklinę jądra miazdzystego na poziomie L 4/5 z objawowym zespołem bólowym, zespół cieśni nadgarstka lewego.

W ocenie internistycznej nie stwierdza się przyczyn uzasadniających orzeczenie długotrwałej niezdolności do pracy. U wnioskodawcy nie ma objawów niewydolności układu krążenia i oddychania, a ciśnienie tętnicze krwi jest dobrze

kontrolowane lekami i nie powoduje powikłań ze strony serca (w usg serca EF 50 %, bez przerostu lewej komory i odcinkowych zaburzeń kurczliwości, próba wysiłkowa EKG przy obciążeniu 10 (...) ujemna). W obrazie chorobowym dominują objawy spowodowane zaawansowaną chorobą zwyrodnieniowo - dyskopatyczną kręgosłupa.

/pisemna opinia biegłego specjalisty chorób wewnętrznych - k. 15 - 18/

W badaniu sądowo - neurologicznym poza obustronnym osłabieniem odruchów skokowych nie stwierdzono innych objawów uszkodzenia układu nerwowego, w szczególności mogących powodować istotne ograniczenia sprawności ruchowej w postaci niedowładów czy porażenia kończyn oraz bólowych objawów powikłań korzeniowych zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego.

Z neurologicznego punktu widzenia brak jest podstaw do orzekania długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z posiadanym poziomem kwalifikacji zawodowych w dacie złożenia wniosku i w dacie badania przez Komisję Lekarską ZUS. Od dnia 3 marca 2015 roku, czyli w okresie ponad 61 dni od daty badania przez Komisję Lekarską ZUS nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia wnioskodawcy związane z objawami rwy kulszowej.

/pisemna opinia biegłego neurologa - k. 19 - 20 verte/

W badaniu sądowo - ortopedycznym rozpoznano u wnioskodawcy wielopoziomowe zmiany zwyrodnieniowo - dyskopatyczne kręgosłupa z pjm L4 - 5, zespół cieśni nadgarstka lewego oraz łuszcycowe zapalenie stawów.

Z ortopedycznego punktu widzenia wnioskodawca jest osobą zdolną do pracy zarobkowej. Mimo zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa ruchomość jest prawidłowo zachowana z dobrą mobilnością wnioskodawcy. Występuje zespół cieśni nadgarstka prawego z bardzo dobrą funkcją ręki. Stwierdzone schorzenia nie upośledzają czynności narządu ruchu w stopniu dającym podstawę do orzekania o długotrwałej niezdolności wnioskodawcy do pracy. Wnioskodawca profilaktycznie powinien unikać podejmowania prac wymagających dźwigania dużych ciężarów oraz w pozycjach monotypowych w długotrwałym pochyleniu i skręceniu. Może pracować na stanowiskach zaadaptowanych do niesprawności w warunkach pracy chronionej.

/pisemna opinia biegłego ortopedy - k. 28 - 30/

W badaniu sądowo - reumatologicznym rozpoznano u wnioskodawcy łuszcycowe zapalenie stawów. W ocenie reumatologicznej wnioskodawca jest zdolny do pracy. Choruje na łuszczycę od wielu lat i leczy się dermatologicznie. Dolegliwości związane z podejrzeniem łuszcycowego zapalenia stawów nie ograniczają sprawności wnioskodawcy w takim stopniu, aby można było uznać długotrwałą niezdolność do pracy. Dolegliwości wnioskodawcy wynikają z zespołu bólowego kręgosłupa z powodu dyskopatii.

/pisemna opinia biegłego reumatologa - k. 73 - 73 verte/

W badaniu sądowo - dermatologicznym rozpoznano u wnioskodawcy zmiany łuszcycowe z miernym nasileniem występujące w obrębie owłosionej skóry głowy, „stare” o charakterze neodermitu w okolicy lędźwiowo - krzyżowej, okolicy stawów łokciowych, kolanowych i biodrowych. P. rąk i stóp bez widocznych zniekształceń i zaburzeń siły mięśniowej. Blizna w obrębie nadgarstka i powierzchni dłoniowej ręki lewej po operacji cieśni nadgarstka. Pozostałe stawy bez widocznych zaburzeń w ich rotacji. U wnioskodawcy występuje łuszczycyca skóry gładkiej i owłosionej skóry głowy, łuszcycowe zapalenie stawów,

W ocenie dermatologicznej łuszczycyca skóry głowy jak i dolegliwości bólowe stawów obwodowych spowodowane łuszcycowym ich zapaleniem rokuje niekorzystnie co do wyleczenia, bądź uzyskania znaczącej poprawy stanu zdrowia. Schorzenia te wymagają systematycznego leczenia i rehabilitacji. Stosowanie leków biologicznych w terapii łuszczycy skóry i łuszcycowego zapalenia stawów powodują konieczność monitorowania leczenia przez wykonywanie licznych badań laboratoryjnych i diagnostycznych. Aktualnie uzyskany pozytywny efekt terapeutyczny (mierny

stopień zaawansowania choroby) spowodowany głównie wdrożonym leczeniem lekami biologicznym nie powoduje u wnioskodawcy podstaw do orzeczenia długotrwałej niezdolności do pracy.

/pisemna opinia biegłego dermatologa - k. 101 - 103/

Wyrokiem z dnia 20 sierpnia 2014 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII U 3349/13 Sąd Okręgowy w Łodzi VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie wnioskodawcy od decyzji (...) Oddział w T. z dnia 15 czerwca 2013 roku - znak (...).

/okoliczność bezsporna - wyrok - k. 77 w załączonych aktach o sygn. VIII U 3349/13/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach rentowych oraz na podstawie opinii biegłych internisty, neurologa, ortopedy, reumatologa i dermatologa. Biegli wydali opinie na podstawie dokumentacji medycznej wnioskodawcy, dokumentacji ZUS oraz na podstawie badania wnioskodawcy.

Biegli w sposób jasny i precyzyjny odpowiedzieli na postawione im pytania, wskazując szczegółowo podstawy dokonanych w opinii ustaleń. Wnioskodawca ani pełnomocnik ZUS wydanych opinii nie kwestionowali. Żadna ze stron nie składała żadnych dalszych wniosków dowodowych.

Opinie wszystkich biegłych są spójne, konsekwentne i zostały poprzedzone analizą dokumentacji medycznej i badaniem wnioskodawcy. Sąd nie dopatrywał się żadnych okoliczności mogących je zdyskredytować. Każdy z biegłych formułował swoje wnioski z punktu widzenia posiadanej specjalizacji. Biegli byli jednak zgodni co do tego, że wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy. Wnioski wszystkich opinii są zatem zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 25 listopada 2014 roku.

Biegły neurolog sprecyzował jednak, że brak było jakichkolwiek podstaw do uznania wnioskodawcy za osobę niezdolną do pracy do dnia 3 marca 2015 roku, a pogorszenie się stanu zdrowia po tej dacie może być ewentualnie przedmiotem kolejnego wniosku o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie jest zasadne i jako takie podlega oddaleniu.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art. 57 ust. 2 warunku przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 pkt 5 ustawy emerytalnej, warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej 5 lat, jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat. Okres, o którym mowa

w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 12 ustawy rentowej niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia: daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy, związku przyczynowego niezdolności do pracy lub śmierci z określonymi okolicznościami, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do samodzielnej egzystencji, celowości przekwalifikowania zawodowego dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik Zakładu, zwany dalej "lekarzem orzecznikiem" (art. 14 ust. 1).

Warunki określone w art. 57 powołanej ustawy muszą być spełnione łącznie, by istniały podstawy do przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W rozpoznawanej sprawie przedmiotem sporu było, czy W. C. jest niezdolny do pracy. Organ rentowy nie kwestionował spełnienia pozostałych przesłanek wymaganych do nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd na podstawie zebranego materiału dowodowego, a w szczególności na podstawie zgodnych opinii biegłych ustalił, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Wnioski opinii biegłych są zatem zasadniczo zgodne z treścią orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 25 listopada 2014 roku. Jedynie biegły neurolog wskazywał na możliwe pogorszenie stanu zdrowia wywołane rwą kulszową ale dopiero od dnia 3 marca 2015 roku. Objawy te wystąpił zatem niemal rok po wydaniu zaskarżonej decyzji.

Wskazać w tym miejscu należy, że o nabyciu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy nie mogą przesądzać subiektywne odczucia osoby ubezpieczonej. Również sam fakt stwierdzenia choroby nie jest równoznaczny z nabyciem prawa do renty. Istnienie schorzeń powodujących konieczność pozostawania w stałym leczeniu nie stanowi bowiem samodzielnej przyczyny uznania częściowej niezdolności do pracy, choć może wymagać czasowych zwolnień lekarskich. O niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. Jeżeli zatem stan zdrowia nie powoduje naruszenia sprawności organizmu w stopniu mającym wpływ na zdolność do pracy dotychczas wykonywanej lub innej mieszczącej się w ramach posiadanych lub możliwych do uzyskania kwalifikacji, brak jest prawa do tego świadczenia (por. wyrok SN z dnia 12 lipca 2005, sygn. akt II UK 288/04, publ. OSNP 2006/5-6/99; wyrok SN z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00, publ. OSNP 2002/14/343; wyrok SA w Szczecinie z dnia 17 marca 2016 roku, sygn. akt III AUa 546/15, LEX nr 2090464).

Pamiętać należy również, że warunki nabycia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy określone w art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych muszą być spełnione łącznie w chwili wydania decyzji przez organ rentowy. W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do renty sąd ocenia legalność decyzji według stanu

rzeczy istniejącego w chwili jej wydania (tak też SN w wyroku z dnia 20 maja 2004 roku, sygn. akt II UK 395/03, publ. OSNP 2005/3/43, M.P.Pr.-wkł. 2005/7/19).

Sąd rozpatrując odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, bada zasadność tej decyzji, oceniając stan rzeczy z chwili jej wydanie W przedmiotowej sprawie jest to 2 grudnia 2014 roku. Zmiana stanu zdrowia ubezpieczonego, która miała miejsce dopiero po tej dacie, a która może wpływać na jego zdolność do pracy, powinna zostać zgłoszona organowi rentowemu, który oceni zasadność nowego wniosku o przyznanie renty z tytułu niezdolności do pracy. Sąd Ubezpieczeń Społecznych badając zasadność wydanej w postępowaniu administracyjnym decyzji ZUS bada jej trafność, biorąc pod uwagę stan faktyczny z dnia wydania tej decyzji. Tak więc w dacie wydania decyzji i w okresie blisko roku po jej wydaniu wnioskodawca nie był osobą niezdolną do pracy. Tym samym nie spełniał przesłanki do nabycia prawa do renty.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie od decyzji ZUS z dnia 2 grudnia 2014 roku - znak (...) -orzekając jak sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć ubezpieczonemu z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji.

18 maja 2017 roku